

Ville Auvinen

19.10.2015

Inte av bröd allena

Att Finland för tillfället genomgår en svår tid är visserligen en sanning med modifikation. I många andra länder vore människorna oerhört lyckliga, om de hade det så bra ställt som vi har det i Finland. Inte desto mindre drabbar den lågkonjunktur, som har pågått redan länge, och den därpå följande stigande arbetslösheten och fattigdomen, hundratusentals finländare. När samhället samtidigt tvingas skära ner på sin service, börjar stödparerna i många familjers liv och vardag att vackla. Och prognoserna förutspår knappast någon ljusare framtid, åtminstone inte de närmaste åren. Vad som ytterligare inverkar på situationen är den plötsliga strömmen av asylsökande, som hos många framkallar en känsla av oro och rädsla och som rentav skapar våldsamma spänningar och konflikter mellan grupper med olika syn på saken. Det är ett faktum att vårt land och vårt folk skakas om.

Mitt i denna oroliga tid kallar Gud sin kyrka att utföra sitt specifika uppdrag. Det som kyrkan kan göra är att erbjuda människorna sådan väggkost, som inte låter sig

påverkas av konjunkturer eller av flyktingströmmar. Kyrkan kan erbjuda mer än bara jordiskt bröd som är förgängligt. Jesus sade nämligen att människan inte lever endast av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun. Det är detta ord – evangelium om Kristus – som kyrkan är kallad att dela. Budskapet om syndernas förlåtelse och om evigt liv kan gjuta hopp och glädje i människors hjärtan, även om de ekonomiska framtidsutsikterna skulle vara bedrövliga.

När samhällets skyddsnet brister kan – eller får – kyrkan och dess diakoniarbete ta ett större ansvar i arbetet med att hjälpa de nödställda. På samma sätt har det arbete som många församlingar och kristna föreningar utför bland invandrare en viktig uppgift att fylla när det kommer till att ta emot och integrera invandrare. Kyrkan behövs allt mer för att hjälpa människan i vardagen. I arbetet med alla dessa utmaningar får kyrkan ändå inte glömma sin allra viktigaste uppgift. Att dela ut bröd får inte ske på bekostnad av att sprida evangelium.

På den evangelisk-lutherska kyrkans

i Finland webbsida (www.evl.fi) sägs det kärnfullt: ”Gemenskap med nådens Gud ger livet en hållbar grund.” Kyrkans grundläggande uppgift är framför allt att leda människor till denna gemenskap. Men när besökare sedan på samma webbsida uppmanas att bli medlemmar i kyrkan, och det motiveras varför det lönar sig att höra till kyrkan, anges kyrkans jämställdhet som den första och därmed kanske viktigaste anledningen till medlemskap. Man menar att det går ett stråk av jämställdhet rakt igenom det kristna budskapets kärna (på den finskspråkiga webbsidan). Lite längre fram i texten konstateras det visserligen att det hör till kyrkans centrala uppgifter att kalla människor till gemenskap med nådig Gud, men det talas knappast tydligt om Kristi försoningsverk. Om

Kristus konstateras kort och gott: ”det Jesus Kristus lärde är grunden till tron och frälsningen.” Något kors står inte att finna i texten.

Redan på Paulus tid var talet om korset en dårskap i folks öron. Trots det ville Paulus inte tåga om det, utan fokuserade tvärtom på att förkunna det. ”När jag kom till er, bröder, var det inte med stor vältalighet eller vishet som jag predikade Guds hemlighet för er. Jag hade nämligen bestämt mig för att inte veta av något annat hos er än Jesus Kristus och honom som korsfäst” (1 Kor 2:1–2).

I tider av oro och nöd är det viktigare än någonsin att kyrkan klart och tydligt håller framme budskapet om frälsning och om evigt liv. Vi får inte skämmas för Kristi kors. Och vi får inte tåga om det.

Foto: Sinikka Ahvenainen

